

STATSMINISTERENS TALE VED REGJERINGENS LUNSJ
PÅ AKSERSHUS SLOTT 16. SEPTEMBER 1976.

Herr President, Deres Majestet, ærede gjester.

Det er en stor glede for meg å ønske velkommen til denne lunsj på Akershus Slott som Den norske regjerings gjester. Gleden knytter seg først og fremst til å se president Kekkonen hos oss, den samlende skikkelse i Finlands nasjonale og politiske liv.

- 2 -

Finland er et av våre direkte naboland. I Troms og Finnmark er det et eldgammelt vennskap og slektskap over grensen til Finland. Innvandrere fra Finland utgjør et sterkt innslag i vår befolkning der nord, og de har gjort en betydelig innsats i samfunnet under de harde ytre kår som livet i Nord-Norge har bydd på.

Men dette er jo bare en del av det finsk-norske samarbeidet. På alle de felter hvor to samfunn kan tenkes å være i kontakt, har et samarbeid, finner vi levende, aktive finsk-norske samarbeidsformer.

I det politiske liv finner vi dette samarbeidet særlig godt utviklet rundt vår virksomhet i de viktige internasjonale

organisasjoner som vi begge er medlemmer av, og kanskje framfor alt innen rammen av det nordiske samarbeid, både i Nordisk Råd og i andre former for drøftinger og samråd nordiske land imellom.

Når det gjelder løsningen av sine sikkerhets- og forsvarsproblemer, har de nordiske land av historiske og andre årsaker fulgt ulike veier. Deres overordnede mål er imidlertid de samme - å opprettholde fred og sikkerhetspolitisk stabilitet i vår del av verden og fremme internasjonal forståelse og avspenning. Gjennom den politikk de fører bidrar alle de nordiske land, hver på sin måte og ut fra sine forutsetninger til å fremme disse mål.

Vi har i de nordiske land funnet vårt eget mønster som grunnlag for fortsatt ro og stabilitet i Norden og som

et verdifullt bidrag til den europeiske situasjon. I den utsatte verden vi lever har vi alle her et ansvar som rekker ut over vår egen sikkerhet.

Gjennom sin Presidents personlige initiativ og som vertsland for Konferansen om Sikkerhet og Samarbeid i Europa har Finland ytet et særlig viktig bidrag til å bringe avspenningsprosessen videre. For oss alle er det av betydning at beslutningene i den Sluttakt som ble undertegnet i Helsingfors i fjor i sin helhet blir fullt ut iverksatt etter sitt innhold, og at avspenningen etter hvert også får økt gjennomslagskraft på det militære området. Det siste er i dag særlig viktig for å styrke avspenningsprosessens troverdighet. Jeg er glad for at de nordiske

land er blitt enige om innenfor rammen av de nordiske utenriksministermøter regelmessig å drøfte hvordan de best kan gi konstruktive impulser til Sluttaktens gjennomføring og oppfølging.

Den beste og kanskje dypeste form for samarbeid mellom landene oppstår ved de personlige og menneskelige direkte kontakter.

Jeg har med glede sett hvordan antallet finner som reiser i Norge har økt fra år til år, og det er også mitt inntrykk at Finland er blitt et stadig mer populært reisemål for mine egne landsmenn.

Jeg må også få trekke fram den form for mellomfolkelig samarbeid, forståelse og kontakt som ligger i idrettsverdenen. Det er få land hvis idrettsutøvere har en slik respekt her

til lands som Finland. Det er ikke minst fordi dere selv dyrker flere av de idrettsgrener som vi selv setter høyest. En internasjonal skikonkurranseser er aldri virkelig fullstendig uten at den finske eliten også deltar. Vi har med respekt og anerkjennelse sett hvordan finske idrettsutøvere yter de helt fremragende resultater.

Jeg må i den sammenheng tilstå at vår enkle nasjonale glede derfor er desto større de gangene det lykkes oss å slå også de finske favoritter.

Vi har gjennom de siste årtier blant nordiske land flere ganger forsøkt å få til spesielle nordiske handelspolitiske løsninger. Resultatet er imidlertid som kjent at vi innen Norden har valgt til dels ulike løsninger i våre handelspolitiske orienteringer.

Det er gledelig å kunne konstatere at når det gjelder samhandelen mellom Finland og Norge, har denne vokst nesten eksplosivt. Mens den samlede norske utenrikshandel i årene mellom 1966 og 1974 er omtrent tredoblet, har vår handel med Finland blitt omtrent seksdoblet. Og for å venne tilbake til idrettsterminologien et øyeblikk igjen, her er det så å si dødt løp. Nordmenn har vært omtrent like dyktige i å øke sin eksport til Finland som finske eksportører har vært til å erobre norske markeder.

Økt handel betyr noe mer enn kjøp og salg av økonomiske goder. Økt samhandel bringer de to lands økonomiske liv nærmere, og øker vår gjensidige avhengighet. Jeg tror denne form for gjensidig avhengighet er et godt middel til å underbygge samarbeidet mellom landene.

La meg til slutt igjen få gi uttrykk for Den norske regjeringens store glede over å ha President Urho Kekkonen på besøk. Jeg utbringer en skål for Finlands President, for det finske folk og for den videre styrking av det nære og varme forhold mellom våre to land og folk.